

Samvittighed og maaste, fordi man andet Steds, om ikke her i Salen, vil finde noget rigtigt i denne Betragtning. Dette, at Partier eller Grupper, navnlig hen paa Slutningen af en Samling, søge at træffe Aftaler og søge at komme til Resultater, betragter jeg som noget, det vilde være barnagtigt at holde sig op over; men naar man gaar hen og træffer Aftaler og vedtager Resultater, uden at den paagældende Sag næsten er bleven diskutereet i paagældende Ting, tror jeg, man skal søge hele den vide Verdens parlamentariske Forsamlinger igennem uden at kunne finde noget lignende. Jeg rober formodentlig ikke nogen Hemmelighed ved at sige, at disse Millioner, vi skulle have ind paa en Afsat, skulle gaa af paa Sukker og Petroleum — det er der i hvert Tilfælde skrevet i Aftalerne — men vi have jo haft baade Sukker og Petroleum i denne Sal i Aar, vi have haft den i Toldloven, og hvad have vi da gjort? Vi have sendt Toldloven til Folketinget uden at slaa en Dre af, saa vidt jeg erindrer, i Tolden paa Petroleum og Sukker, i alt Fald meget lidt. Og Alderdomsforførgelsen, have vi haft Lejlighed til at diskutere den her i Salen i Aar? Og saa høre vi alligevel, at der er slaaet noget fast om denne Alderdomsunderstøttelse, at de Midler, der komme ind gennem denne Lov, som vi her skulle se at drive igennem saa hurtigt som muligt, skulle anvendes til denne Alderdomsforførgelse. Jeg siger, at det er ikke parlamentarisk, det er ikke konstitutivt, det er et Tilfældigt af det enkelte Medlems Rettigheder, fordi der jo dog i hvert enkelt Tilfælde skal gaa en Forhandling forud. Naar der tales saa meget om Forhandling, maa jeg sige, at grundlovs-mæssigt og konstitutivt betyder det en Forhandling i den parlamentariske Forsamling for Publikums Dje og sandelig ikke Forhandlingen i disse hemmelige Møder, inden vi andre have faaet Lejlighed til blot at sige et eneste borgerligt Ord til hinanden om disse Sager.

Fornanden: Jeg synes ikke, den ærede Taler har Ret til at sige, at der mangler Forhandling ved det, der her ligger for i alt Fald, og jeg mener, det er overhovedet bedst at holde sig lidt mere til det, der ligger for, og ikke komme for langt bort deraf.

Det. Hansen: Det var netop mit Ønske nu at komme ind paa mine Endringsforslag.

Min første Endring er foranlediget ved, at jeg finder hele denne Alkoholgrænse højst betænkelig og rimeligvis temmelig upraktisk og naget min Endring ogsaa forudsætter en Alkoholgrænse eller endog to, saa siger jeg, at jeg tror dog, den vil bidrage til at gøre Betænelighederne og Farene noget mindre, men dette maa berettig mig til at sige et Par Ord om denne Alkoholgrænse. Det foreligger jo saa meget mere, som vi jo endelig havde Lov til, hvis vi vilde, at gaa tilbage til Finansministerens Grænse mellem overgæret og undergæret Øl. Vi maa altsaa have Lov til at drøfte denne Sag og sige nogle Ord, om Tinget skal vælges mellem Undergær og Overgær eller en Alkoholgrænse. Denne Bestemmelse af Alkoholgrænsen, som der her er Tale om, er ikke noget, der skal foregaa hver Gang ad officiel Vej, enten ved Toldvæsenets Bestjente eller ved et Laboratorium. Det er kun i Ny og Næ, naar man vil være nysgærrig og se, om der er noget galt, saa kan der finde en saadan Undersøgelse Sted. Nej, Bestemmelsen af Alkoholgrænsen er en dagligdags Begivenhed, der vil ske 1,000 Gange paa hvert Bryggeri her i Landet, naar denne Lov træder i Kraft. Det er altsaa noget der skal ske, hver Gang der søres Øl fra Bryggeriet, hver Gang der søres Øl fra Bryggeriet og indføres i Salgsbogen, saa har man en Alkoholbestemmelse. Sesles der i denne dagligdags Bestemmelse, saa medfører det ikke alene den Virkning, at Paatale skal finde Sted, skønt Bryggeren mener ikke at være kommen over Grænsen; er han kommen over Grænsen, skal han betale den funde Stat, 10 Kroner, og selv om han kun er kommen lige til Grænsen, 2 pCt., skal han betale den funde Stat, 10 Kroner. Men saa er det en Ting, der er meget værre, nemlig at hvis hans Undersøgelse bag efter viser sig at være urigtig, bliver han ansat med Straf, enten efter § 12, hvis der er Svig eller i alt Fald efter § 13. For at nu dette System kan oprettholdes, løber man Toldpersonalet og Bryggeriernes Folk til at være Statens Spioner overfor deres Principaler ved at give dem Andel i Bøderne. Nu vil Sagen rimeligvis stille sig saaledes, naar vi tale om en bestemt